

4. Fornavne

4.1. Nydannede fornavn

4.1.1. *Bør der fortsat være krav om, at et navn ikke må være til ulempe for bæreren*

4.1.1.1. *Gældende ret*

Efter § 10, stk. 1, i den gældende navnelov må et fornavn ikke kunne blive til ulempe for den, der skal bære navnet.

Kravet indebærer i praksis navnlig, at en dreng/mand ikke må tillægges et pige-/kvindenavn og omvendt, samt at navnet ikke må kunne give anledning til drillierier.

Herudover er det i Kirkeministeriets cirkulære nr. 24 af 1. marts 1982 om ændring af lovgivningen om personnavne, kapitel II, stk. 2, pkt. 3, anført, at der ikke må tillægges et barn et fornavn, som bæres af ældre levende søskende, medmindre der tillægges barnet et yderligere fornavn. Af kapitel II, stk. 2, pkt. 7, fremgår endvidere, at der ikke kan tillægges et barn to ens fornavne, heller ikke forbundet med bindestreg. En række begreber og ord, der optræder i forbindelse med fornavne, f.eks. jr., initialer, talangivelser, titler og småord som du og von, anerkendes ikke som egentlige fornavn.

4.1.1.2. *Navnelovsudvalgets overvejelser*

Navnelovsudvalget har taget udgangspunkt i, at det principielle udgangspunkt for en ny navnelov bør være, at det skal være muligt for borgerne selv at bestemme deres eget navn, medmindre stærke grunde taler herimod.

Kravet om, at et navn ikke må kunne blive til ulempe for den, der skal bære navnet, er efter udvalgets opfattelse vanskeligt at forene med dette udgangspunkt, idet det må være ansøgeren selv, der bedst har mulighed for at afgøre, om navnet har en sådan karakter, at ulemperne ved navnet overstiger de fordele, ansøgeren mener at kunne opnå ved at tage det ønskede navn.

Udvalget har derfor fundet, at forbuddet mod sådanne fornavn bør ophæves.

For så vidt angår en eventuel særrregel for børn, finder udvalget ikke, at navnemyndighederne i almindelighed må anses for at have bedre mulighed for at tage stilling til, om et fornavn vil være til ulempe for barnet, end forældremyndighedsindehaverne.

Dertil kommer, at det efter udvalgets opfattelse ikke vil være hensigtsmæssigt at have forskellige regler for voksne og børn.

Udvalget foreslår på den baggrund, at forbuddet mod at tage et fornavn, der kan blive til ulempe for bæreren, ophæves for både børn og voksne.

For så vidt angår fornavnens kønskorrekthed har udvalget fundet, at kravet herom er et centralt træk inden for dansk og al sammenlignelig international navnetradition, der indebærer en række kommunikationsmæssige fordele i den praktiske navnebrug, og udvalget har på den baggrund fundet, at der ikke bør ske ændringer heri. Det danske samfund er i dag i en række sammenhænge opdelt i køn. Det gælder f.eks. ved indgåelse af ægteskab, indkaldelse til værnepligt og visitering af patienter til sygehuse. Kønspecifikke fornavn er en enkel måde, hvorpå det kan fastslås, om en person er af han- eller hunkøn.

Som følge heraf foreslår udvalget, at der i navneloven indsættes en særlig bestemmelse om, at et fornavn ikke må betegne det modsatte køn i forhold til den, der skal bære navnet. For så vidt angår de særlige spørgsmål vedrørende transvestiters og transseksuelle persons fornavn henvises til det, der er anført under pkt. 4.4.

Efter den gældende praksis lægges der stor vægt på, at et navn skal være kønspecifikt. Hvis et navn først er godkendt som et drengenavn, kan det derfor i almindelighed ikke efterfølgende godkendes som pige- navn, uanset om det (også) må anses for et pigenavn.

Uanset denne praksis er sådanne fornavn imidlertid ikke entydigt pige- eller drengenavn. Som eksempel kan nævnes navnet Nikita, der i Danmark normalt vil blive anset for at være et pigenavn, fordi det ender på a, mens det oprindeligt er et drengenavn.

Det kan derfor ikke alene på grundlag af oplysning om, at en person bærer et sådant fornavn, fastslås, hvilket køn den pågældende tilhører. Sådanne fornavn må derfor anses for kønsneutrale.

Mens kønsneutrale navne på den ene side i modsætning til kønspecifikke fornavn ikke giver oplysning om bærerens køn, giver de på den anden side heller ikke forkerte oplysninger om dette forhold.

Udvalget foreslår derfor en lempelse af den eksisterende praksis, således at det fremover skal være muligt at godkende fornavn, der kan bæres af begge køn. Udvalget har i den forbindelse henvist til, at dette i øvrigt svarer til gældende ret i både Norge og Sverige.

For så vidt angår det gældende forbud mod at tillægge et barn et fornavn, som bæres af ældre levende søskende, medmindre der tillægges barnet et yderligere fornavn, har udvalget overvejet, om dette forbud bør opretholdes.